

прикладом відносин якісно вищого рівня взаємоповаги між партнерами. Вони не потребують затвердження на папері, а ви- магають взаємної довіри між країнами.

Список використаної літератури:

1. Лапшин С.А. Дефінітивний аналіз проблеми формування політичної культури студентської молоді / С.А.Лапшин // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету. Серія: Педагогіка і психологія. – №35. – Вінниця: ВДПУ, 2011. – С.246-251.
2. Олійник О.В. Еволюція сутності американо-британських «особливих» відносин / О.В. Олійник // Збірник наукових праць «Політологічні студії». — 2010. — №1. — С. 42-51.
3. Олійник О.В. Зародження американо-британських «особливих» відносин / О.В. Олійник // Збірник наукових праць «Політологічні студії». — 2011. — №2. — С. 142-154
4. Особливості відносин США і Великобританії з 1945 по 1991 рр. // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://istfak-mgu.at.ua/publ/zovnishnja_politika_derzhav_svitu_v_umovakh_globalizaciji/osoblivosti_vid_nosin_ssha_i_velikobritaniji_z_1945_po_1991_rr/4-1-0-35
5. Храбан І. «Третій шлях» Великої Британії в європейській політиці / І. Храбан // Людина і політика. — 2004. — № 2. — С. 112—121.
6. Шаклеина Т.А. Внешняя политика США: консенсус между правительством и общественностью? / Т.А. Шаклеина // США — Канада: экономика, политика, культура. — 2000. — № 11. — С. 54-68.
7. McAllister J., Reaves J. Tony Blair: a friend of Bill tries to become a Buddy of Dubya // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.time.com/world/article/0,8599,100410,00>

Пащенко О.

ВРЕХІТ: ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ

У статті розглядається проблема виходу Великобританії з Європейського союзу та аналізуються причини брексіту. Також вказуються наслідки брексіту як для самого Сполученого королівства, так і для Євросоюзу.

Ключові слова: Brexit, брексіт, Європейський Союз, Євросоюз, ЄС, євроінтеграція, референдум, причини, наслідки.

Актуальність статті: проблема, досліджена у даній статті, є актуальною, адже вона досліджує та аналізує напрямки геополітичної та економічної політики Великобританії, однієї з найвпливовіших країн на політичній арені, на сучасному етапі.

Мета: дослідження та аналіз причин та наслідків виходу Великобританії з Євросоюзу.

23 червня 2016 року у Великій Британії відбувся референдум, який мав важливе історичне значення для країни. Британці шляхом голосування вирішували чи є сенс

Великій Британії залишатись членом Європейського Союзу чи все ж таки доцільніше буде вийти з нього.

Підсумками референдуму стало те, що 51,9% британців (17,41 млн осіб) проголосували за вихід Сполученого Королівства з ЄС, 48,1% (16,14 млн осіб) підтримали євроінтеграцію [7]. Остаточо вийти з ЄС країна зможе лише через кілька років, але наразі вже почався процес розлучення Великобританії та Євросоюзу: прем'єр-міністр Великобританії Тереза Мей офіційно повідомила про це Брюссель і надіслала туди листа.

Велика Британія довго йшла до цього. Ще у 2013 році Девід Кемерон, який очолював посаду прем'єр міністра перед своєю партійною колегою з Консервативної партії Терезою Мей, теперішнім прем'єр-міністром країни, запевнив британців, що такий референдум буде проведено, якщо його партія отримає перемогу на виборах.

Всенародний референдум було просто не можливо не провести, оскільки консерватори таки перемогли і частина партії, яка була скептично налаштована проти Європи та ультраправа Партія незалежності Сполученого Королівства здійснювали політичний тиск на Девіда Кемерона.

Але це була не єдина причина для проведення голосування: майже усе британське населення було незадоволене напрямком політики Європейського Союзу, згідно якому він рухався ще з 1973 року. Велика Британія завжди намагалась найменшою мірою втручатись у справи спочатку Європейської Спільноти, а потім уже й самого Європейського союзу. Вона з обережністю ставилась до свого членства у Євросоюзі, залишаючись майже осторонь. Наприклад, той факт що Велика Британія ніколи не входила до Шенгенської зони та запровадила у країні валюту Євросоюзу досить таке переконливо підтверджує це.

«Британія довго сприймала ЄС як свого роду «джентльменський клуб» і довгий час стояла «на порозі», вагаючись, чи дійсно хоче бути всередині чи ні. Вона достатньо неохоче стала членом ЄС» [3], — розповідає професор Бірмінгемського університету Катерина Вольчук. Але в той самий час країна «добре працювала над забезпеченням того, що вона хотіла отримати від ЄС» [3], — додає дослідниця в Chatham House.

Велика Британія дуже часто скаржилась на рішення, які були ухвалені Європейським Союзом, до обговорення яких вона сама ж не хотіла долучатися саме через свою неувагу.

«Ми можемо бути країною, яка ухвалює рішення в ЄС, ми велика країна, і коли ми говоримо та концентруємося на тому, що відбувається, нас сприймають дуже серйозно», — повідомляє Едвард Лукас, відомий британський журналіст та старший редактор The Economist. — «Усі проблеми, які виникали упродовж останніх 15 — 20 років, були переважно пов'язані із тим, що ми з власної волі не завжди були повністю залучені до процесів ухвалення рішень, стояли трохи осторонь, і потім скаржились на певні ухвалені рішення» [3], — роз'яснює він.

Найбільш вагомою причиною для припинення членства у Євросоюзі британці вважають міграцію. Вони обурені неконтрольованою системою «відкритих дверей», яка панує у Європейському союзі і вважають, що це може призвести до масштабного

припливу мігрантів з ЄС (а саме з нещодавно приєднаних країн – Польщі, Румунії, Словаччини). Це питання є одним з найважливішим для британського населення, тому що більше 2 мільйонів мігрантів наразі проживають в Британії. Багато молоді, навіть з таких країн як Португалія, Іспанія, Італія, переїжджають до Британії у пошуках роботи та кращого життя через певні економічні труднощі, які пережила Європа.

Іншою причиною для виходу з ЄС – фінансова. За певними розрахунками, Євросоюз «коштує» 430 фунтів на рік британським домогосподарствам [3]. Євроскептики вважають, що ці гроші можна витратити з більшою користю для власної держави, тобто на дослідження та винаходи у сферах науки та технологій. Але, з іншого боку, ЄС звертає увагу на те, що ці домогосподарства покривають свої збитки, отримуючи до 3000 фунтів вигоди від членства у Європейському Союзі [3].

І ще однією важливою причиною стала стандартизація. Британцям не подобається те, що ЄС встановлює норми та стандарти для розмірів, форм речей та багато чого іншого. Адвокати ЄС впевнені у тому, що наявність одного європейського стандарту набагато зручніша та вигідніша, ніж двадцять вісім національних стандартів. У свою чергу, противники членства в ЄС вважають, що у країні повинен панувати національний контроль над усім, а особливо над безпекою, працевлаштуванням та охороною здоров'я.

Деякі політики вважають, що брексіт стане шоком для Європейського Союзу і Заходу в цілому [8]. Наслідки будуть надзвичайно непередбачуваними. Одні експерти переконані, що вихід Британії призведе до кінця ЄС. Інші – впевнені, що це стане важливим фактором консолідації Європейської спільноти. Адже щоб зберегти єдність, Європа буде змушена згуртуватись.

Звісно, вихід Великої Британії не розвалить сам ЄС, в який входять 28 країн. Але це буде сильний удар, адже дуже дивно уявляти собі Європу без Британії, і це напевно призведе до кризи ідентичності всередині ЄС [3]», — розповідає Максим Еріставі.

Існує думка, що вихід Британії з ЄС може створити «ефект доміно» [1]. Тобто й інші країни-члени ЄС захочуть його покинути. Що призведе до послаблення позицій ЄС та посилення позиції Росії на геополітичній арені. Цього слід очікувати від таких країн як: Данія, Австрія, Нідерланди або Навіть Польща та Чехія, адже голови цих держав часто серйозно критикують політику ЄС.

«Найджел Фарадж, політик-націоналіст, один із лідерів кампанії за вихід з ЄС, сподівається, що це станеться. Фарадж відомий своїм захопленням російським президентом. Судячи зі схвальних повідомлень про Брексіт на Russia Today, Путін також сподівається, що Брексіт викличе ефект доміно в Європі» [3], - повідомляє французький журналіст Гуллівер Крегт .

Аби не допустити цього Євросоюз виставить досить таки великий рахунок (більше 70 млн доларів) Великій Британії за побіг, що послугує уроком для інших країн. Ось що з цього приводу говорить голова Єврокомісії Жан-Клод Юнкер: «Ми надамо Лондону такий урок, що інші навіть не подумають тікати від нас. Вибір наступний – або їжте те, що на столі, або взагалі не підходьте до столу» [5].

Міжнародний оглядач Іван Яковина переконаний, що розвалу ЄС не відбудеться, але цього ж він не може сказати про саму Великобританію : «Незважаючи на те, що «Брексіт» прийнято розглядати як негативну подію, я вважаю, що будь-яка криза – це шанс для розвитку ЄС. Британці завжди були в ньому п'ятим колесом: вони вимагали для себе особливого ставлення, особливих правил і навіть законів, так і в зовнішній політиці стояли особняком» [1]. Він не бачить нічого поганого у тому, що ЄС залишиться без такого слабо інтегрованого союзника, навпаки – це дозволить ЄС розвивати свою політику у новому руслі.

Важливо зазначити, що вихід Великобританії з Євросоюзу – це справа не одного дня, і навіть не одного року. Євросоюз має свою налагоджену систему зв'язків, розірвати які буде дуже нелегко. Взяти до прикладу питання грошей: ЄС формує свій бюджет на 7 років вперед і встановлює яка країна і скільки повинна отримати і скільки віддати. Зруйнувати роботу цього механізму так швидко неможливо.

Також ЄС проводить спільну політику з іншими країнами учасницями в різних сферах життєдіяльності населення. Наприклад, розглянемо аграрний сектор. Фермери у Британії використовують аграрні дотації від ЄС. Розмір і порядок видачі дотацій розрахований на декілька років вперед. Припинити це все не вийде за декілька місяців, потрібні роки. Те ж саме стосується зарплат та пенсій.

Британці ще досі не можуть відійти від певного шоку. Навіть ті, хто був проти членства у ЄС, адже тільки зараз вони зрозуміли всю важливість наслідків. Курс фунта стерлінгів впав майже на 20 відсотків, почалась інфляція, руйнуються фінансові банки.

Також стало відомо, що парламенту доведеться прийняти не менше 7 законів, пов'язаних з самостійним життям Сполученого королівства [5]. Торгівля, фінанси, прикордонні і митні проблеми ... Причому, один закон, часом, суперечить іншому. Відбудуться бурхливі сутички в Вестмінстері з приводу міграції. Які права будуть у європейців, що живуть в королівстві? А у британців, які періхали на постійне місце проживання в ЄС?

Шотландія хоче відділитися від країни і на тих же умовах, що були раніше приєднатися назад до Євросоюзу. Деякі політологи дають песимістичні прогнози: розтавання жителів півночі з Лондоном неминуче. Багато жителів Північної Ірландії теж проти брексіта. Вони, як і «скотти», не хочуть платити мито за товари, втрачати доступ до дешевої робочої сили з інших країн. І межа між північчю і півднем їх острова, яка з'явиться після брексіта, далеко не всім до душі.

Ще одним важливим наслідком є питання торгівлі. У Європейського союзу та Сполучених Штатів Америки немає зони вільної торгівлі, але переговори щодо цього вже розпочато. Зрозуміло, що після виходу Британії потрібно самостійно вести переговори з США, але самотужки вона має значно менший вплив. В той самий час через десятилітні зв'язки інтеграції з ЄС Британії не залишатиметься нічого іншого, як орієнтуватись на європейський ринок. Напевно не таких наслідків очікували прихильники брексіту.

Проаналізувавши вище наведені факти, можна зробити висновок, що процес виходу Великобританії з Європейського союзу затягнеться надовго і матиме скоріше негативні, аніж позитивні, наслідки для обох сторін.

Список використаної літератури:

1. «Брексіт» на нашу голову: наслідки виходу Великої Британії з ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ua.krymr.com/a/27820484.html>
2. Волинські новини. Перше інформаційне агентство. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.volynnews.com/news/policy/7-naslidkiv-vykhodu-velykobrytaniyi-z-yes/>
3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://hromadske.ua/posts/brytanskyi-referendum-5-rechei-iaki-varto-znaty-ukraintsiam>
4. Європейська правда. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/articles/2016/06/26/7051283/>
5. Комсомольська правда [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.crimea.kp.ru/daily/26660.4/3680435/>
6. Лапшин С.А. Дефінітивний аналіз проблеми формування політичної культури студентської молоді / С.А.Лапшин // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету. Серія: Педагогіка і психологія. – №35. – Вінниця: ВДПУ, 2011. – С.246-251.
7. ТСН [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://tsn.ua/politika/merkel-nazvala-golovni-prichini-brexit-692564.html>
8. Яковюк І. В. Brexit: Причини і наслідки / І. В. Яковюк // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/11247/1/Ykovyuk_25-29.pdf

Теліцина М.

ПОЛІТИЧНА ПРОПАГАНДА У КІНО

У статті проаналізовано особливості використання політичної пропаганди у кіно.

Ключові слова: пропаганда, кіно, ЗМІ.

Пропаганда – це діяльність, спрямована на популяризацію і поширення ідей у суспільній свідомості. Головна мета пропаганди – довести ідеї та теоретичні знання до широких верств населення і перетворити їх на особисті переконання. Для цього пропаганда використовує будь-які засоби. Одним із таких засобів став кінематограф.

Кіно стало досить потужною та ефективною зброєю політичної пропаганди. Серед усіх ЗМІ кіно володіє найпотужнішим потенціалом емоційного впливу на аудиторію, пропонуючи більш глибокий рівень ідентифікації з особами та подіями на екрані, ніж у будь-якій іншій галузі масової культури. Кіно показало себе активним творцем несвідомих психологічних установок, міфів, стереотипів, якими люди керуються в повсякденному житті. Такий величезний вплив на людину не міг не привернути увагу держави та політиків [1].